

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120012022
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120012022.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2021, v trestnej veci proti odsúdenému V. Š. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6PP/48/2020 zo dňa 16.12.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného V. Š..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného V. Š. nar. XX.XX.XXXX V., t. č. bezdomovec, na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.07.2020 sp. zn. 0T/43/2020 v trvaní 14 mesiacov zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o práve na opravný prostriedok, do zápisnice o verejnom zasadnutí podal odsúdený sťažnosť, ktorú ale do rozhodnutia krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/43/2020 zo dňa 16.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/40/2020 zo dňa 21.10.2020. Zodpovedá skutočnosti, že výkon tohto trestu bol nariadený dňa 21.10.2020 so započítaním výkonu väzby od 25.04.2020 do 21.10.2020.

Odsúdený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa prezentoval svoje pomery a zmeny v myslení tak, že v budúcnosti povedie riadny život, nakoľko má starších rodičov, jeho matke odrezali nohu kvôli cukrovke, oni majú veľký dom a jeho sestra sa o nich sem tam stará, on sa hanbí za to, čo spravil, vo výkone trestu vždy pracoval a nemá žiaden zápis ani priestupok, do svojich 54 rokov nebol trestaný vôbec a asi sa nevedel vyrovnat' s rozvodom, ukradol fľašu vodky a tak považoval za vhodné, aby bol podmienkové prepustený.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený V. Š. bol pred uvedeným odsúdením päťkrát odsúdený za rôznu úmyselnú trestnú činnosť, pričom v dvoch prípadoch bol z výkonu trestov odňatia slobody

podmienečne prepustený. V ďalších troch prípadoch však vykonal uložené tresty odňatia slobody, naposledy dňa 01.10.2019. Sťažovateľ teda sa opakovane podrobil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, no napriek tomu stále znova a znova sa úmyselnej trestnej činnosti dopúšťal, čo svedčí o tom, že nielen podmienený čiastočný výkon trestu odňatia slobody, ale ani úplný výkon uložených trestov odňatia slobody nemali na jeho nápravu výraznejší vplyv. To potom logicky smeruje k záveru, že pokiaľ by mal byť podmienečne prepustený z aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, mal by vo výkone trestu preukázať vyšší stupeň polepšenia, aby bolo možné očakávať, že už doterajší výkon trestu odňatia slobody bol z hľadiska účelu trestu postačujúci. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že trest vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd podrobne poukázal na podstatnú časť hodnotenia odsúdeného z doterajšieho výkonu predmetného trestu, v podrobnostiach na ňu odkazuje nadriadený súd, pričom z neho v podstate vyplýva, že aj po preradení z väzby do výkonu trestu odňatia slobody bolo jeho správanie v súlade s ústavným poriadkom, adaptácia prebehla bez komplikácií a nedostatkov, k príslušníkom zboru ako aj k ostatným odsúdeným sa správal slušne, nebol ani disciplinárne potrestaný, no ani odmenený. Jeho resocializačná prognóza sa však javí ako nepriaznivá. Ústav poukazuje aj na to, že riziko sociálneho zlyhania považuje za vysoké a podmienečné prepustenie neodporúča.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por., o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vyplýva, že súd môže podmienečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený len za prečin, formálne podmienky v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., teda vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody po započítaní väzby, boli splnené uplynutím dňa 25.11.2020 a predpokladaný koniec výkonu tohto trestu pripadá na 25.05.2021.

Aj podľa nadriadeného súdu však odsúdený nesplnil podmienky materiálne. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodnutie súdu o podmienečnom prepustení v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. je totiž preukázanie toho, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je nutné zhodnotiť celý doterajší život odsúdeného, včítane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Všetky tieto okolnosti je pritom nutné posudzovať v ich vzájomných súvislostiach a nie izolovane. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho osobnosti odôvodňujúcich nádej, že v budúcnosti povedie riadny život (primerane napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 10/1963).

Nemožno prehliadnuť trestnú minulosť odsúdeného, ktorý ešte pred nástupom predmetného trestu odňatia slobody nielen čiastočne, ale opakovane aj úplne vykonal tresty odňatia slobody uložené nielen za inú úmyselnú trestnú činnosť, ale druhovo aj za obdobnú majetkovú trestnú činnosť. Tieto skutočnosti kladú na jeho správanie, z hľadiska preukázania polepšenia v aktuálne vykonávanom treste odňatia slobody pochopiteľne vyššie nároky.

Popri ostatných povinnostiach odsúdeného uvedených v ustanovení § 39 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov je povinnosťou odsúdeného plniť povinnosti uložené týmto zákonom a ústavným poriadkom, plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru, zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku, plniť úlohy vyplývajúce z programu zaobchádzania.

Je v záujme samotného odsúdeného, aby výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel, a aby teda v jeho myslení a správaní nastala taká zmena, aby v budúcnosti nepáchal trestné činy, neohrozoval vlastnú osobnú slobodu, aby svoju osobnú slobodu využil v súlade nielen s vlastným záujmom, ale aj so záujmom svojej rodiny a spoločnosti. V tomto smere u odsúdeného možno registrovať takúto snahu, pretože sa správval slušne počas výkonu väzby i trestu a nebol disciplinárne potrestaný. Nebol ale ani raz disciplinárne odmenený. Takéto správanie však na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu nemožno považovať za postačujúce o to viac, že napriek ukladaným trestom odňatia slobody sa odsúdený opakovane dopúšťal recidívy v páchaní trestných činov, čo nedáva nadriadenému súdu priestor dospieť k záveru, že by v predmetnej veci už pri doterajšej dĺžke výkonu uloženého trestu odňatia slobody bolo možné u odsúdeného očakávať naplnenie účelu trestu.

Odsúdený síce preukázal smerovanie k tomu, že by už kratší výkon trestu mohol postačovať na jeho nápravu, no v porovnaní s jeho trestnou minulosťou, nepriaznivou resocializačnou prognózou a vysokým rizikom sociálneho zlyhania odsúdeného, takéto jeho správanie ešte nebolo postačujúce pre jeho podmiennečné prepustenie z predmetného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ odsúdený v podstate odkazoval pri svojom výsluchu na svoje osobné a rodinné pomery a v podstate na svoje odhodlanie prestať páchať trestné činy a viesť riadny život, išlo nepochybne o skutočnosti vytvárajúce predpoklady, ktoré by spolu s prejavenu ľútosťou mohli spolupôbiť ako priaznivé faktory, no z vyššie uvedených skutočností v ich komplexnom posúdení nevyplýva, že by už doterajším výkonom predmetného úhrnného trestu odňatia slobody bolo odôvodnené podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.